

به نام خدا

مهم‌ترین‌های زندگی
بسیار مهم

درست و نادرست

لیزا او. انگلہارت

تصویرگر
آر. دبلیو. آلی

مترجم
برزو سریزدی

www.saberinbooks.ir

سخنی با والدین و مربیان

پرورش کودکان، وظیفه‌ای تمام‌نشدنی است. آن‌ها از هنگام تولد نمی‌دانند درست یا خطا کدام است. با گذشت سال‌ها، ما امید داریم بتوانیم آن‌ها را افرادی مسئولیت‌پذیر و محترم بار بیاوریم. برای آنکه بتوانیم این ارزش‌ها و معیارها را در آن‌ها بپروریم، باید بپذیریم که کودکان در مسیر رشد خویش با هنجارهای بسیاری مواجه می‌شوند. کودکان خردسال باور دارند که: «هر چیزی که من می‌خواهم، درست است.» با این حال آن‌ها می‌توانند برای خشنود کردن بزرگسالان و اجتناب از تنبیه شدن، کار درست را انجام بدهند. کودکان در سال‌های اول مدرسه از خودشان می‌پرسند: «این کار چه نفعی برای من دارد؟» در این سن آن‌ها منفعت‌اندیش می‌شوند و به نظرشان این روش منصفانه است. در سال‌های پایانی دبستان، کودکان رفتارشان را با هنجارهای اجتماع تطبیق می‌دهند. نوجوانان در سال‌های دبیرستان، حس احترام به خویشان را با درک این موضوع که روابط اجتماعی باید به طریقی پایدار بماند، با هم درمی‌آمیزند. در نهایت، هدف والدین این است که کودکان انسان‌هایی بالغ شوند و بتوانند در چارچوب اخلاق و هنجار جامعه، درست و غلط موقعیت‌های مختلف را تشخیص دهند و تصمیم‌های درست بگیرند.

با اینکه ما نمی‌توانیم تعیین کنیم فرزندان چه زمانی و چگونه وارد سطوح مختلف «شناخت هنجارها» شود، اما می‌توانیم آن‌ها را در مسیر درست هدایت کنیم. البته خانواده‌ها و مدارس تنها می‌توانند روی تعداد محدودی اصول سخت‌گیرانه و قوانین واضح، پافشاری کنند؛ اصولی که نتایجی آنی و باثبات داشته باشند. راه دیگر آن است که بزرگسالان، کودکان را هنگام انجام رفتارهای درست، نوع دوستانه و منصفانه مورد توجه قرار دهند و آن‌ها را برای کار درست‌شان تشویق کنند. از همه مهم‌تر، ما باید مراقب پیامی باشیم که رفتار خودمان به فرزندانمان انتقال می‌دهد.

درست است که کودکان در سنین مختلف رشد، مسیر پرپیچ و خمی را طی می‌کنند (بعضی‌ها بیشتر از بقیه)، اما فرا گرفتن اصول اولیه اخلاقی و هنجارهای اجتماعی، می‌تواند نقش لنگری قابل اطمینان را در طوفان حوادث زندگی، خصوصاً دوران پرچالش نوجوانی ایفا کند. زمانی که ما فرزندان را با رفتارهایی که خود به آن پایبندیم و با شکیبایی و حضور همیشگی حمایت و تربیت کنیم؛ به آن‌ها قدرت تشخیص می‌دهیم تا بتوانند خود، درست را از نادرست باز شناسند. شاید این کتاب کوچک، دروازه ارتباطی سالم و مفید را به روی شما و کودکان زندگی‌تان بگشاید.

— لیزا او. انگلهارت